

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil blot sige, at jeg synes, det var grov manipulation af det, jeg sagde, og så vil jeg gerne tilføje, at der ikke er få tilhørere, når vi har møder ude i forsamlingshusene; der er faktisk temmelig mange.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af fradrag for reparation, vedligeholdelse m.v af ejer- og lejerboliger.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af et forslag, der blev fremsat i folketingsåret 1981-82.

Forslaget går ud på, at der i stedet for standardfradrag for vedligeholdelse af ejerboliger kan fradrages dokumenterede vedligeholdelsesudgifter. Der lægges så et loft ind for dette fradrag på maksimalt 15.000 kr. For de ejere, der ikke vil benytte sig af denne adgang, skal der fortsat være adgang til at fratække det gældende standardfradrag på højst 2.000 kr. Endvidere foreslås der indført standardfradrag for ejerlejligheder.

I bemærkningerne til lovforslaget nævner CD, at sigtet er at opmuntre til reparation, vedligeholdelse og gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i ejer- og lejerboliger.

Lad mig om forslaget ganske kort sige, at regeringen på sin vis har sympati for intentionerne bag CD's beslutningsforslag, men der er en lang række praktiske problemer forbundet med en eventuel vedtagelse af et sådant forslag.

Dertil kommer, at forslaget efter regeringens opfattelse er i strid med skattereformen. Med skattereformen blev området for fradrag lagt fast. Sigtet med skattereformen var at sanere antallet og omfanget af fradrag, ikke at indføre nye.

På den baggrund må regeringen afvise forslaget.

Pia Gjellerup (S):

Forslagsstillernes ordfører har i dag haft en vanskelig opgave, en utaknemmelig opgave: at forsøge at markedsføre forslag, som man vel ikke engang selv rigtig tror på kan gennemføres. Så jeg vil prøve at anlægge en meget positiv synsvinkel i forhold til dette forslag.

Jeg vil tage udgangspunkt i, hvad der er det bedste, man kan sige om forslaget, og det bedste, man kan sige om forslaget, er, at det vel ikke kan være alvorligt ment.

Det næstbedste er, at det, hvis man vedtog det, ville holde os ualmindelig travlt beskæftiget rundt omkring i de små hjem med at holde bureaukratiet fra dørene. Det ville være meget vanskeligt at gennemføre rent papirmæssigt. Skattesystemet vil, sådan som vi efterhånden har fået det indrettet – mere eller mindre lykkeligt – automatiseret, absolut ikke have glæde af dette forslag.

Det tredjebedste, man vil kunne sige om forslaget, er, at det vel er et af de billigste af CD's forslag i dag. Det koster vel kun et par milliarder eller tre. Det skriver forslagsstillerne i øvrigt ikke ret meget om, det er sådan set ligegyldigt, for man har altså ikke nogen intentioner om at fortælle, hvor pengene skal komme fra.

Disse er de tre bedste ting, man kan sige om forslaget. I Socialdemokratiet synes vi ikke, at de tre ting er særlig gode. Vi vil tillade os at være lidt mere kvalitetsbevidste og sige, at vi synes, det er et dårligt forslag, og vi vil under ingen omstændigheder medvirke til gennemførelsen af det.

[Pia Gjellerup]

Vi har i øvrigt i tidens løb noteret os, at CD's og altså forslagsstillernes politiske leder, hr. Erhard Jakobsen, gentagne gange har udtalt, at der ikke er råd til skattelettelser. Ordføreren for forslagsstillerne, fru Bente Juncker, har endda rost sig af i dag, at man fra CD's side turde sige det. Dette mod til at sige det må man da respektere, men jeg synes til gengæld, at det ville være klædeligt, om man også fulgte det politiske signal.

Vi er helt enige med hr. Erhard Jakobsen i, at der ikke er råd til skattelettelser, men det, CD kommer med i dag, er jo skattelettelser, som vi efterhånden har fået belyst løber op i 20-25 mia. kr. Det klassiske spørgsmål, som stadig ikke er besvaret, er: Hvor kommer pengene fra?

Vi har undervejs i debatten fået at vide, at bilbeskatningen også skal falde. Vi har fået at vide, at skatter, der er relateret til ejendomme, skal nedsættes. Vi har fået at vide, at trækprocenterne sandelig ikke skal stige. Vi må gå ud fra, at CD, som er det mest ihærdige harmoniseringsparti i forhold til EF herinde, ikke mener, at giftskatterne skal stige, at momsens skal stige, at køleskabs-, video- og radioafgifter, og hvad der ellers findes, skal stige eller genindføres.

Derfor er spørgsmålet også her: Hvor skal dog pengene komme fra? Er det onkel Exxon og hans seks søstre, CD tænker på? Det tror jeg er at gøre regning uden vært.

Jeg kunne skimte et lille svar fra fru Bente Juncker før, nemlig at man i CD følte sig generet af, at repræsentanter – sådan forstod jeg det – for regeringspartierne en gang imellem løb rundt og på vælgermøderne fortalte om de store skattelettelser, de gerne ville stille i udsigt, og også talte lidt nedsættende om nogle af de skatetyper, vi behandler her i dag.

CD vil altså ikke holde sig tilbage fra at være mindst lige så hyklerisk, og så kommer man med forslag af den karakter, vi ser her i dag, med skattelettelser på 20-25 mia. kr. Det er der dog ingen andre der har ovovet at stille forslag om – bortset fra måske Fremskridtspartiet, som heller ikke tror på, det kan lade sig gøre.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er forslaget en uændret genfremsættelse af et forslag, som blev førstebehandlet her i Tinget i februar 1982. Vor ordfører dengang gav udtryk for en positiv

holdning til sigtet med forslaget og den positive beskæftigelsesmæssige effekt, en gennemførelse ville medføre.

Jeg kan i dag umiddelbart give udtryk for en tilsvarende positiv holdning til forslaget, men skal i respekt for det forlig om skattereformen, vi som CD er deltagere i, meddele, at vi ikke kan støtte forslaget. Det er vores opfattelse, at en udvidelse af fradragene strider mod de intentioner om en begrænsning af fradragene, vi med forliget om skattereformen var enige om at tilstræbe.

Glistrup (FP):

Ved behandlingen af det foregående forslag tillod jeg mig at sige, at CD's bemærkninger var ret indholdstomme. Så skylder jeg vel nu, når vi kommer til det her, at sige, at i dette forslag har man virkelig taget fat på at finde frem til, hvad den provenumæssige virkning af det vil blive. Det er dog trods alt en saglig ting. Det skriver man hele 8½ linje om. Deraf fremgår to budskaber, der er det højeste af seriositet i dagens fire forslag fra CD.

Af de to budskaber er det ene, at det er forslagsstillernes overbevisning, at lovforslaget samfundsmæssigt er økonomisk forsvarligt. Det er da rart at få at vide, og det takker jeg for, for det hjælper selvfølgelig, når vi nu skal behandle det.

Det andet budskab er, at man ikke kan foretage nøjagtige beregninger over provenutabet. Det er selvfølgelig altid umuligt at sige helt nøjagtigt, hvad det præcise provenutab af sådan noget bliver, men jeg synes nok, at differencerne er ret store, når fru Pia Gjellerup kan sige, at hun mener, at det her koster 2-3 mia. kr., at man skal give fradrag til såvel ejere som lejere, og det vil sige, at det er 2-3 millioner steder, hvor man kan tænke sig, at der kommer fradrag med et maksimum på 15.000 kr. om året.

Hvis vi endelig skal følge fru Pia Gjellerups prioritering af, hvad der er det glædeligste i forslaget, er det glædeligste i dette forslag, at CD – hvad CD nok ikke selv aner – virkelig går i kamp mod nogle af Bernhard Baunsgaards værste efterladenskaber, nemlig ved bemærkningen om, at fradraget skal foretages i den skattepligtige indkomst, således at man altså kan regne med, at en meget stor del af disse fradrag er 68 eller 69 pct. værd. Det skal med, når man skal lave provenuberegningerne. Det er

[Glistrup]

selvfølgelig det eneste rimelige, og det skal CD have tak for.

Så kan man selvfølgelig have de mørke tanker, at CD slet ikke aner, hvad det er for et virkelig godt skatteteknisk gennembrud, de kommer med, for i bemærkningerne står der:

»Forslaget til folketingsbeslutning er en uændret genfremsættelse af et i folketingsåret 1981-82 (2. samling) fremsat forslag...«.

Det var, før Bernhard Baunsgaard fik lov til at ødelægge det danske fradragssystem, så det er jo nok den reelle forklaring på det.

Når man så kigger på, om vi har råd til de formentlig 10 mia. kr., det her koster i provenutab, så kan jeg kun gentage det, jeg mere udførligt sagde ved det foregående forslag: Fremskridtspartiet mener, vi har råd til at nedsætte indkomstkatten for 1989 med et sted mellem 20 og 30 mia. kr. Så vi har i og for sig også råd til at bruge de 10 mia. kr. her.

Men når vi skal finde ud af, hvilke 20-30 mia. kr. ud af indkomstkattens ca. 230 mia. kr. vi skal foretage nedsættelsen på, så vil vi ikke mene, at lige præcis det her område er det rigtigste sted at gøre det. Vi mener stadig væk, at som situationen er i 1989, specielt på arbejdsmarkedet, skal de 20-30 mia. kr., som vi meget gerne ser indkomstkatten nedsat med for indeværende år, i altovervejende grad skaffes ved, at man forhøjer det skattefrie bundfradrag. Det koster, som jeg sagde i sidste indlæg, 1,8 mia. kr. for hver 1.000 kr. man forhøjer det skattefrie bundfradrag med.

Så har man ikke råd til at pjatte med det ved at bruge 10 mia. kr. på noget så udpræget hjemmemarkedsagtigt som det, der her er tale om. Det ville selvfølgelig være rart, om vi havde haft en sådan valutastilling, at vi kunne sige: Nu må vi sætte vore erhvervsskattelettelser ind på, at det bliver hjemmemarkedet, der gavnes, så at vi kan få endnu bedre forhold at bo under, end vi har i det land i verden, der formentlig har de bedste boligforhold.

Det ville være vidunderligt, hvis vi kunne forbedre det yderligere ved at sætte ind på det her. Men med det forfærdende store underskud, økonomiministeren oplyste i går, 12.055 mia. kr. har han sat det til i 1988 - det er rystende, at Danmark, efter at vi har haft underskud i over 25 år, nu igen har fået et underskudsår og endda på et tocifret milliardbeløb - kan vi absolut ikke tillade os at forkæle hjemmemarke-

det på den måde, CD vil gøre det, selv om vi selvfølgelig meget, meget hellere ville hjælpe danske i stedet for at bruge vore kræfter på at eksportere vore gode varer til udlandet. Eksport er noget møg, for det går jo til udlændingene, men vi er bare nødt til at fremme eksporten.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er jeg inden for de sidste par dage flere gange blevet konfronteret med en voldsom kritik af min forgænger som radikal skatteordfører, Bernhard Baunsgaard.

Jeg synes, det er beklageligt, at Folketinget, så snart en markant person har forladt Folketinget, kaster sig over vedkommende og siger, at det er hans person alene, der er skyld i, at der er karnapper og mærkelige konstruktioner i skattesystemet, det er hans skyld, at skattesystemet er blevet ødelagt. Man hører det ganske vist fra forskellig side.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstre endnu aldrig har haft en sådan styrke i Folketinget, at vi alene kunne gennemføre nogen som helst form for lovgivning herinde. Vi har altid haft brug for god hjælp fra forskellige andre politiske partier her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Elisabeth Arnold er så ung i Folketinget, at hun faktisk ikke kender, med hvilken psykisk terror Bernhard Baunsgaard faktisk kunne stemme for mindst 90 folketingsmedlemmer. Sådan var den radikale skatteordfører, før det gik over til fru Elisabeth Arnolds milde fremstilling.

Derfor havde Bernhard Baunsgaard faktisk flertal i Folketinget alene, så snart vi diskuterede skat. Der var ingen, der havde kondi til at følge ham, når han skulle op og have korte bemærkninger og lange bemærkninger. Så dér tager fru Elisabeth Arnold helt fejl.

Jørgen Winther (V):

Venstre modtager CD's forslag med en vis sympati, men må på grund af det hermed forbundne indtægtstab for statskassen afvise den foreslåede ændring af fradragsmulighederne ved reparation og vedligeholdelse af ejer- og

[Jørgen Winther]

lejerboliger. Endvidere er det, som det er nævnt flere gange, skattereformstof.

At vi på nuværende tidspunkt ikke kan støtte CD i denne sag, er dog ikke et udtryk for, at vi principielt er helt uenige i forslaget intentioner. Det er også Venstres holdning, at den gradvise forøgelse af skattebyrderne har betydet en uhensigtsmæssig stigning i det, vi kalder måneskinsarbejde, der bevirker, at det offentlige går glip af mange indtægter i form af moms og i form af skat.

En anden uheldig effekt af den almene accept i befolkningen af sort arbejde er en generelt dalende respekt for de givne regler i samfundet. Omgåelse af lovpligtig betaling af moms og skat kan godt risikere at smitte af på nogle områder, hvor der efter loven skal ske indbetaling fra private til offentlige myndigheder.

Senest er det kommet frem, at der eksisterer en restance på ca. 25 mia. kr., hvoraf en stor del vel at mærke er et resultat af manglende betalingsvilje og ikke så meget betalingsevne.

At retsbevidstheden er blevet udhulet i skræmmende grad, er noget, vi som politikere må tage ansvaret for. Det meget høje skattetryk er medvirkende hertil. Sort arbejde er et udtryk for, at skattebuen er spændt for hårdt, og hvis strengen ikke skal bryde, er det derfor nødvendigt, at der skabes flertal for en ændring af selve skattestrukturen. Løsningen på dette problem ligger med andre ord i skattereformen som et udtryk for en forsvarlig helhedsløsning og ikke i enkeltstående ændringer, hvis gennemførelse på nuværende tidspunkt ikke er økonomisk forsvarlig.

Vi har sympati for forslaget, men vi kan ikke sige ja.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal prøve at leve op til hr. Glistrups beskrivelse af mig som en mild radikal skattepolitisk ordfører, men det er lidt svært, hvis jeg skal læse højt af den radikale ordførers tale fra sidste gang, dette forslag blev behandlet. Det var fru Aase Olesen, og hun afviste det temmelig umildt, og det samme må jeg gøre her.

Beløbet er uændret fra dengang forslaget blev fremsat i 1982, og det er dog ejendommeligt at forestille sig, at der ingen stigninger skulle være sket i håndværkerudgifterne siden da. Ikke engang den smule fantasi har CD haft til at ændre på forslaget.

Vi afviste det altså dengang, og det gør vi igen. Vi gør det primært, fordi det er fuldstændig umuligt at skelne mellem vedligeholdelse og forbedring. Hvem skal bedømme, hvor ofte der skal males, installeres nyt køleskab eller installeres forskellige former for nyt køkken osv. osv.? Det er fuldstændig umuligt. Det bliver et spørgsmål om, hvad hver enkelt husejers personlige behov er for at få lavet om på sit hus, og det kan man ikke blande skattevæsenet ind i.

Det standardfradrag, der er i øjeblikket, er nok det tætteste, man kan komme på en rimelig ordning, fordi der trods alt er visse vedligeholdelsesudgifter forbundet med det at have hus.

Intentionerne i forslaget om at bekæmpe det såkaldte måneskinsarbejde er udmærkede, men jeg vil gerne høre CD's bud på, hvordan man i øvrigt kan påvirke eller bekæmpe måneskinsarbejde. Skal det være der lavere skat, lavere arbejds løn, mere kontrol, mere moralsk oprustning, forbud mod gør-det-selv-arbejde eller hvad? Vi hører meget gerne, hvad CD har forestillet sig man i øvrigt kunne gøre for at bekæmpe måneskinsarbejde, men dette forslag er ikke egnet til det.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som det er sagt af adskillige ordførere, har dette også med skattereformen at gøre, og derfor kan det også kun ændres i enighed.

Det problem, der er rørt ved af CD, er reelt. Mange mennesker har ikke råd til at få lavet tingene af håndværkere, og så gør de det selv eller får venner og naboer til det. Det ved alle og enhver. Det blev også sagt af den tidligere ordfører. Men hvordan får vi så løst det problem?

Det er meget svært. Forslaget her kunne måske være en mulighed, men det kunne godt være, der var mange andre muligheder at se på.

Det kunne måske give anledning til en debat at se på, om der var nogen reelle muligheder for at få løst det problem.

Det er ikke, fordi folk ikke gerne vil betale, men folk kan ikke, når først de har afleveret halvdelen i skat, betale en håndværker for at gøre tingene. Så må tingene forfalde, eller man må søge at få det gjort på anden måde. Derfor synes jeg, det er reelt at se på problemet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

[Pia Gjellerup]

Nu har vi flere gange spurgt CD's ordfører, hvordan CD vil skaffe pengene. Da det eneste andet partis ordfører, der har været positiv hele vejen igennem i forhold til disse massive skatteløstelsesforslag på 25–30 mia. kr., er Kristeligt Folkepartis fru Inger Stilling Pedersen, vil jeg da gerne høre: Hvor vil det parti så skaffe disse mange milliarder kroner fra?

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er meget svært at sige, hvor meget man kan få ind på en anden måde. Hvis man f.eks. fik flere i arbejde, kunne man spare arbejdsløshedsdagpenge på den konto.

Alle disse beregninger kan vi ikke sidde med her. Vi kan ikke bevise dem eller komme med dem her. Det må vi se på, når man kommer med forslag, hvad Socialdemokratiet jo gør i mange sammenhænge, hvor de er enige med os i Kristeligt Folkeparti om, at der er ting, vi skal gøre på det sociale område, og hvor vi så sparer på et andet område. Derfor må man se udgifterne i relation til hinanden. Det er den eneste måde, hvis man vil holde balance i tingene. Vi kunne snakke i timer om, hvordan man kunne flytte udgifterne og indtægterne fra det ene sted til det andet, men at afvise det hånlige og sige: Jamen det er ganske umuligt det her, kommer man ingen vegne med.

Der er virkelig muligheder, for hvis man fik flere håndværkere i arbejde, fik vi også større skatteindtægter, og man sparede også understøttelse på andre måder.

Så der er muligheder for at komme videre med det. Men det skulle ikke være en times foredrag – det var en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

For at få sat beløbene bare en lille smule i sammenhæng skal jeg sige til fru Inger Stilling Pedersen, at hun skal afskaffe mere end hele arbejdsløsheden i Danmark for at få penge til de forslag. Der skal hentes yderligere et sted mellem 5 og 10 mia. kr. Så det er ikke nok at komme med sådan en løs lille sætning. Det var sådan set den, jeg havde ventet. Tror man, at man kan afskaffe hele arbejdsløsheden ved disse forslag og mere til, 5–10 mia. kr. i besparelse oveni?

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige lidt stilfærdigt her til start til fru Pia Gjellerup, at hvis vi kunne afskaffe hele arbejdsløsheden med disse forslag, så havde CD da gjort en god gerning.

Jeg vil nu sige tak for tilslutningen fra det ene parti, vi har fået tilslutning fra.

Det kan undre mig lidt, at man ikke synes, det her er en god idé. Det kan undre mig lidt, at skatteministeren ikke synes, det her er en god idé. Skatteministeren siger, det har lidt med skattereform og sådan noget at gøre. Jamen vi skal vel videre, siger jeg.

Det kan undre mig, at skatteministeren ikke synes, at det her er værd at tale lidt mere om, for da skatteministeren var ordfører og hed hr. Fogh Rasmussen, havde han i Folketingstidende 1981–82 (2. samling), sp. 2031, hele to spalter lovprisning om, hvor godt det her forslag var. Men nu er skatteministeren altså kommet i en regering, hvor der åbenbart er andre, der bestemmer, end skatteministeren, og det synes jeg er sørgeligt. Så synes man altså ikke, at det her er et godt forslag. Men vi ved jo, hvordan livet er, og det må vi så tage til efterretning.

At Det Konservative Folkeparti heller ikke synes, det er et godt forslag, forstår jeg ikke, for de har også talt om det i pæne vendinger. Det synes jeg er underligt.

Og hvorfor synes jeg nu, det er underligt? Det her skævvrider ikke. Det er for boligejere, og det er for dem, der bor i lejerboliger. Var der noget bedre, end at befolkningen kunne have råd til at ringe til en håndværker og så få trukket de her 15.000 kr. fra?

Jeg tør næsten ikke nævne de ældre mennesker, men det gør jeg alligevel, for det er mig, der er ordfører... (*Afbrydelse af Stavad (S)*). Ja, det er det, hr. Stavad. Der er mange ældre mennesker, der ikke får lavet tingene, og hvad sker der så? Ja, tingene bliver bare ikke lavet, og de forfalder. Var det ikke rart, hvis de ældre kunne opnå en mulighed for at trække disse udgifter fra?

En anden ting, som optager Socialdemokratiet så meget: de yngre personer, vi nu skal hjælpe. Jamen der er mange unge par, hvor begge går på arbejde og ikke har tid til noget som helst. Men så forsøger husherren sig alligevel med hammeren, når tagrenden hænger. Og hvad sker der så? Han har ikke tid til at lege med børnene – de yngre mennesker, hr. Stavad

[Bente Juncker]

taler så varmt om. Jamen var det ikke bedre, at man gennem en fradragsmulighed gav et incitament til at ringe efter håndværkere, frem for at folk står og bakser i weekenden, og frem for at de siger til børnene: Du må altså ikke lege med din far? Nej, han skal ud og lave noget hist og pist. Tagrenden hænger, eller hvad det nu er.

Men se, det smager ikke Socialdemokratiet, og det smager ikke de andre partier. Jeg vil gerne sige, at jeg føler, det er underligt.

Og så beskæftigelsen. Jeg har Håndværksrådets ord for, at det her vil sætte mange i beskæftigelse. Hr. Stavad og Socialdemokratiet taler så varmt om toldvæsenet og siger, der skal for flere hundrede millioner kroner toldere til. Jamen hvis man har momsede regninger, så er det så nemt. Så behøver vi ikke alle de toldere, hr. Stavad. Så kan man lægge for 15.000 kr. regninger frem. Det er nu altså ikke svært at kontrollere. Det behøver man ikke at være tolder for at gøre.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg er skuffet over modtagelsen af det her forslag. Det var et af de forslag, jeg havde troet og vurderet at Folketinget gerne ville være med til, fordi det løser problemer for alle familier, alle kategorier, for ejere og for lejere, man skelner ikke mellem, hvordan folk bor. Men nej, det passer ikke Folketinget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at jeg selv for ret præcis syv år siden, nemlig den 16. februar 1982, som Venstres ordfører holdt en tale, hvor jeg i meget positive vendinger lovpriste det forslag, CD dengang havde fremsat, og som vi i dag ser i fuldstændig uændret skikkelse. Det kan jeg bekræfte.

Der er imidlertid sket mange ting på skatteområdet siden da, bl.a. at de nuværende regeringspartier sammen med CD, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet har indgået forlig om en skattereform, hvor vi i fællesskab har aftalt, hvad der er området for fradrag. Sigtet med den skattereform var netop at sanere fradragene og ikke at indføre nye fradrag.

Vi nærer den respekt for forlig, der er indgået, også for aftalen om en skattereform, at når vi dér har aftalt, at der netop ikke skal være fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter – selv om vi også i dag har givet udtryk for, at vi godt forstår tankegangen, vi kan godt se de positive intentioner med det – så kan vi da

ikke give tilslutning til et sådant forslag i strid med det, som er den udtrykkelige skattereform-aftale.

Det får mig til at sige, at jeg synes egentlig, at CD burde tænke lidt over, at CD er med i skattereformen og alligevel nu har fremsat en stribe forslag, som er i direkte strid med skattereformen. Jeg har ikke brugt stærke vendinger om det i mine kommentarer til CD's forslag, men jeg synes alligevel, det skal siges, at det ikke er en normal fremgangsmåde for et forligsparti at fremsætte forslag på den måde.

Der har været en debat om de provenumæssige virkninger af dette forslag. Man må nok sige, at det er umuligt at vide, hvilke aktivitetsvirkninger der ville komme, såfremt et sådant forslag blev gennemført. Hvis man derfor skal inddrage de afledede aktivitetsvirkninger af at gennemføre et sådant forslag, er det nærmest umuligt at beregne, hvad provenutabet kan tænkes at blive. Men jeg kan i hvert fald fastslå, at det umiddelbare provenutab kan løbe op i ganske mange milliarder kroner, ja, vi kan komme væsentligt over 10 mia. kr. i umiddelbart selvstændigt provenutab, hvis vi ikke tager hensyn til de afledede aktivitetsvirkninger. Så der er ikke tale om så beskedne virkninger, som fru Pia Gjellerup gav udtryk for.

Bente Juncker (CD):

Nu har jeg forstået, at jeg blev revset lidt af skatteministeren, fordi det så ud til, at jeg ville bryde et forlig.

Det er da klart, at når man har lavet et forlig, skal man holde det. Det har Centrum-Demokraterne så sandelig også gjort. Men det hindrer altså ikke, at når der er gået nogle år, vil vi have lov til at fremsætte nogle andre forslag, fordi vi synes, det går dårligt med den skattereform. Det vil jeg gerne sige. Jeg synes, det er bekymrende, hvad man ser i aviserne om det her, og der må tages nogle initiativer, som får folk bragt ud af den situation, de er havnet i. Og det her skal opfattes som et led.

Skatteministeren sagde, at vi var med i skattereformen. Ja, jeg var ved at sige – nej, det må man ikke sige fra talerstolen. Men det er altså ikke noget, vi er stolte af. Det vil jeg gerne sige. Vi synes ikke, at skattereformen har passet på ret mange punkter. De oversiger, vi fik dengang fra Skatteministeriet, kender jeg ikke én person, der passer på – ikke én. Folk er virkelig

[Bente Juncker]

i klemme, og det må skatteministeren altså snart indse.

Glistrup (FP):

Den 30. januar 1933 skete der mange ting, bl.a. at partiet Venstre indgik Kanslergadeforliget. Efter de udtalelser, vi har hørt fra partiet Venstres nuværende næstformand, vil jeg gerne spørge, om partiet Venstre føler sig bundet af Kanslergadeforliget og ikke vil kunne indgå på noget forslag, der fremsættes af CD eller andre her i salen, som måtte stride imod en eller anden bestemmelse i Kanslergadeforliget.

Hvis svaret er nej, vil jeg gerne spørge: Hvor når bliver denne skattereform så gammel, at Venstre heller ikke føler sig bundet af den? For hvis vi ser på det reelle i det, så er Kanslergadeforliget langt mere moderne anno 1989 end skattereformen, der jo i den grad peger bagud og slet ikke inddrager synspunkterne om det indre marked og hele den udvikling, der er sket både økonomisk, parlamentarisk, samfundsmæssigt og på så mange andre områder siden hin sorte 19. juni 1985?

Mener partiet Venstre, at skattereformen stadig er bindende, og hvor længe vil partiet Venstre fortsætte med på den måde at lægge den døde hånd på enhver fornuftig tanke om at få en bedre skattelovgivning her i Danmark, for det kan jo ikke gennemføres, så længe skattereforemens klamme hånd ligger der?

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg gerne sige, at hun da har så evig ret i, at hvis dette forslag, der muligvis koster 10 mia. kr. i provenu, bliver vedtaget, så kommer der nogle virkninger ude i samfundet på arbejdsløshedsunderstøttelse og alverdens andre ting. Men hvis vi skal bruge 10 mia. her eller 10 mia. på at forhøje den skattefrie bundgrænse eller som hr. Stavad, der taler millionærernes sag – eller det var vist hr. Lykketoft, der gjorde det – absolut vil nedsætte de højeste beskatningsprocenter, så vil det da også have virkninger. Derfor kan man ikke, som fru Inger Stilling Pedersen gjorde, tage disse afledede virkninger på arbejdsløsheden og andre ting med, for så bliver det overhovedet ikke sammenligneligt.

Det er helt oplagt, at en hvilken som helst skattelettelse, om det er på tænkstikker eller spillekort eller grundværdier, eller hvad vi nu ellers laver skattelettelser på, vil have en række afledede virkninger, som er positive. Men det

gælder jo altså bare ikke specielt for CD's fire forslag i dag.

Derfor var det faktisk ikke saglig tale, fru Inger Stilling Pedersen førte om, hvordan hun vil skaffe dækning for de 25–30 mia. kr., som CD vil rykke ud af skatterprovenuet med sine fire forslag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal kun korrigere en lille misforståelse mellem hr. Lykketoft og hr. Glistrup.

Når hr. Lykketoft talte om at nedsætte de højeste trækprocenter på arbejdsindkomst, så gjaldt det ikke 12- og 6-pct.-skatterne, men en nedsættelse af den proportionale skat på de ca. 52 pct., hvilket jo også betyder, at den højeste procent for dem med høje indkomster – men også den højeste procent for dem med lave indkomster – bliver nedsat.

For at hr. Glistrup ikke skal gå videre med sin vildfarelse, syntes jeg, det var vigtigt, at vi lige fik dette korrigeret.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg takker for denne autoritative belæring ex cathedra om, at når hr. Lykketoft taler om nedsættelse af de højeste skatteprocenter, så mener han nedsættelse af den laveste skatteprocent.

Jamen all right, når det nu er hr. Lykketofts måde at udtrykke sig på. Jeg har faktisk mange gange, når jeg har skullet finde fornuft i, hvad hr. Lykketoft har sagt og skrevet, haft ham mistænkt for at bruge det danske sprog på den måde, som nu hr. Stavad fortæller er hr. Lykketofts måde at udtrykke sig på, og jeg vil fremover, når jeg læser og hører hr. Lykketoft, huske, hvordan hr. Stavad nu har belært os om at vi skal læse den måde, hr. Lykketoft betjener sig af det danske sprog på. Tusind tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om præmiering af opsparing.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 11/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

CD's forslag til folketingsbeslutning går ud på at fremme den private opsparing gennem en præmieringsordning.

Efter forslaget skal den enkelte ydes et fradrag i den skattepligtige indkomst på 20 pct. af opsparingen, dog højst 15.000 kr. Det er en betingelse, at den indskudte opsparing, der skal stå bundet i tre år, modsvares af en indkomststigning, og at opsparingen ikke finansieres gennem låntagning.

I bemærkningerne til forslaget siges det, at formålet med forslaget er at løse betalingsbalanceproblemerne ved at tilskynde til privat opsparing og dermed undgå øget forbrug. Jeg er da enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at den private opsparing søges øget, sådan at indkomststigninger ikke går til forbrugsstigninger. Derimod er jeg ikke enig med forslagsstillerne i, at den rigtige vej til at opnå dette er en skattefradragssordning som den, der her er foreslået.

Efter forslaget skal der ydes et fradrag i den skattepligtige indkomst. Det indebærer, at vi bryder med det princip, der lå til grund for skattereformen, om, at vi skulle tilstræbe en fradragssanering.

Forslaget åbner ud over dette også mulighed for betydelige kontrolproblemer. Det vil helt givet give betydelige problemer såvel i relation til bedømmelsen af, hvornår der foreligger en

præmieberettiget indkomst, som i relation til betingelsen om, at opsparingen ikke må være finansieret gennem låntagning, og det er jo ikke mindst vigtigt i denne sammenhæng. Jeg har overhovedet ikke fantasi til at forestille mig, hvordan der skulle kunne opbygges et system, som kunne sikre, at en sådan opsparing ikke blev finansieret gennem låntagning.

Det er regeringens opfattelse, at vi i øvrigt bør afvente indholdet af den rapport, som det særlige opsparingsudvalg har til opgave at udarbejde med ideer til præmiering af opsparing, inden vi går i gang med specifikke forslag på dette område. Som bekendt blev der i den forrige regerings tid nedsat et sådant særligt opsparingsudvalg. Det har fortsat sit arbejde under den nuværende regering og sidder i øjeblikket og analyserer forskellige forslag til præmiering af privat opsparing.

Udvalgsarbejdet er endnu ikke afsluttet, og det må være rigtigt at afvente dets afslutning, før vi går mere konkret ind i specifikke forslag til det, som i øvrigt er et rigtigt sigte, nemlig at fremme den private opsparing.

Stavad (S):

Jeg er enig med skatteministeren i, at det er et helt umuligt forslag, at det ikke ville kunne fungere i virkelighedens verden, at det ville være helt umuligt at kontrollere de præmisser, man har sat op, og at det ikke giver nogen sikkerhed for meropsparing.

Det er i øvrigt kendetegnende for de allerfleste af den slags ordninger, hvad enten man laver dem med en eller anden præmie eller man laver dem med en eller anden skattefordel, at det som hovedregel bliver noget med at flytte rundt med pengene, så man ved forskellige spekulative transaktioner kan skaffe sig den fordel oveni på midler, som man alligevel ville have opsparret.

Derfor er det fortsat Socialdemokratiets opfattelse, at den eneste måde, hvorpå vi kan få en virkelig forøgelse af vores opsparing – som vi er enige i der er behov for – er igennem den generelle arbejdsmarkedspension, som det ikke kan komme som nogen hemmelighed her at Socialdemokratiet mener det er vigtigt at vi får sat i gang, både af hensyn til opsparingen, af hensyn til investeringerne og ikke mindst af hensyn til lighed i alderdommen. Hvis vi ikke får det sat i gang, bliver der meget større forskel i alder-